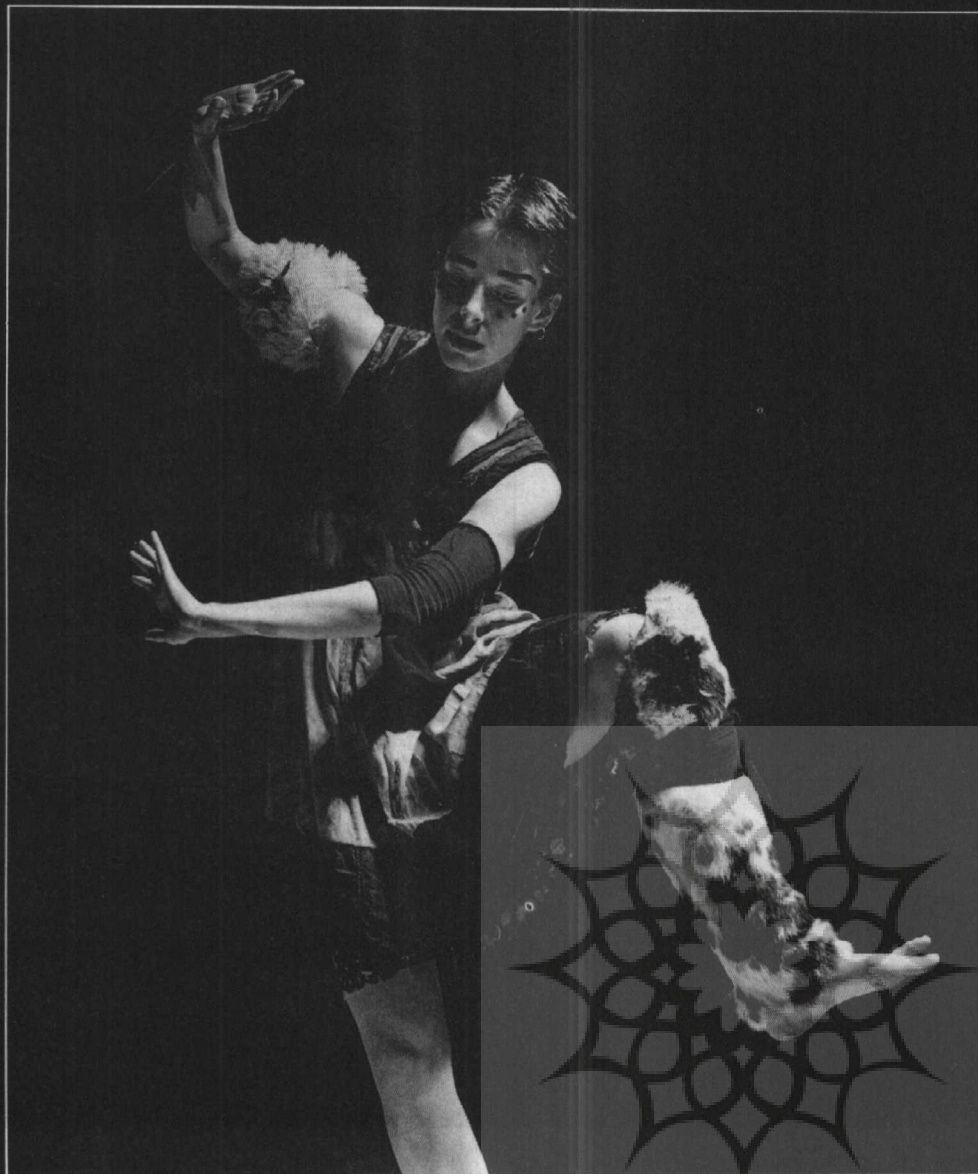

تئاتر

تئاتر تنها در یک زمان معینی که زمان تئاتر دنیای بازیگر و دنیای تماشاگر است، موجودیت پیدا می‌کند: اجتماعی محدود، جهانی کوچک، که هر شب در مکانی گردهم می‌آیند. نقش تئاتر این است که حال و هوای آتشین و گذرای دنیای دیگر را به این جهان کوچک بدمد، دنیای دیگری که در آن دنیای کنونی ما با آن یکی می‌شود و دگرگونی می‌یابد.

■ پیتر بروک

Peter Brook,
The Shifting Point.
Harper & Row Publishers, 1987.

صحنه‌ای از *Fuoco centrale* (۱۹۹۶) که توسط گروه رقص والدوکا در باری ایتالیا به صحنه آمد.

پایین، گذر از دریای شب (۱۹۸۲)، هنر اجرایی توسط مارینا آبراموویچ که در موزه لسترلیک آمستردام ارائه شد. دو نفر، به مدت دوازده روز از ۱۰ صبح تا ۵ بعدازظهر پشت میزی، مقابل یکدیگر، می‌نشینند بی‌آنکه حرف بزنند، بنوشند یا چیزی بخورند. این اجرا در دو جای دیگر هم ارائه شد که مجموعاً ۹۰ روز به درازا کشید.

شهرتگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

هنر اجرایی

در هنر اجرایی، «اثر» عبارت است از مجموعه‌ای از حرکات و اعمالی که در موقعیتی خاص صورت می‌گیرد. عمر آن محدود است و در زمان و مکان مشخصی روی می‌دهد. هنر اندامی، پیشامدها و رخدادها، از انواع هنر اجرایی هستند. «هنر اجرایی در دهه ۱۹۸۰ عملاً از میان رفت، اما اکنون به دلیل آگاهی از اندام انسانی، حیات دوباره یافته است. من فکر می‌کنم که این آگاهی خود به خود به هنر اجرایی می‌انجامد، زیرا اجرا مستقیم‌ترین راه انتقال انرژی است، و اثر هنرمند در آینده، انرژی مستقیم، ارتباط بدون واسطه‌ی شئی خواهد بود. اجرا، لحظه را، در اینجا و اکنون، تثبیت می‌کند، و چیزی میرا و دست‌نیافتنی است.»

مارینا آبراموویچ
Marina Abramovic

in *Art and Design*, 9, no.9-10, Sept.-Oct. 1994.

